

ksek
47 derece

TÜMAY TUĞYAN

tumay.t@gmail.com

Birleşmiş Milletler'in adadaki misyonunun sonuna mı geliniyor?

Güney Kıbrıs'ta basın aracılığıyla son zamanlarda tartışılmakta olan konu bu.

Her ne kadar adanın kuzeyinde bu mesele güneydeki kadar gündemde değilse de, bir süredir Kıbrıs Türk siyasi liderlerinin bu ihtimal üzerinden hesaplar yapmakta olduğunu, CTP çevrelerinde konuşuluyor olması dolayısıyla biliyoruz.

Alithia Gazetesi dün bu meseleyi manşetine taşıdı ve BM'nin bu niyetini taraflara da ilettiğini iddia etti.

Gazetenin, BM'deki güvenilir kaynaklardan teyit ettirdiğini ifade ettiği iddiasına göre, yıl sonuna kadar bir çözüme ulaşılmazsa, Genel Sekreter'in Kıbrıs Özel Danışmanı Aleksander Downer Kasım ayında müzakere süreciyle ilgili olarak Güvenlik Konseyi'ne sunacağı raporda, BM'nin bu niyet misyonunun iadesini önerecek.

BM kaynağıyla bu iddianın, tarafları (bilhassa Rum tarafını) çözüm için motive etmek ve sürecin hızlanmasını

sağlamak amacıyla gündeme getirilmiş olma ihtimali oldukça yüksek.

Bilhassa Rum tarafı diyorum çünkü BM'nin geri çekilmesi demek, adadaki mevcut yapının kalıcı hale gelmesi demek.

Yani bir başka deyişle, pratikte yaşanmakta olan 'taksim' sürecinin daha da hız kazanması demek.

Türkiye Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek'in 20 Temmuz'da 'ya 2010 sonuna kadar çözüm ya da herkes kendi yoluna' diyerek kastettiği de bu.

Çünkü bir çözüme ulaşılamaması durumunda Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin tanınması gibi bir opsiyon var olmadığından, geriye kalan tek ihtimal bu; TAKSİM!

Peki Rum tarafı taksime razı mı? İşte bütün mesele bu sorunun cevabında.

Kıbrıs Rum siyaseti 1974'ten bu yana Türkiye'ye karşı mücadele ediyor.

Türk askerinin adadan çekilmesi ve Rum göçmenlerin, onların deyişiyle 'işgalin sona erdiği topraklardaki'

evlerine geri dönmesi, Rum siyasetinin ana hedefini oluşturuyor.

Ama gelin görün ki bu politika, pratikle yeterince uyumlu değil.

Çünkü aslında bu iki 'büyük' hedefin pratikte tam bir karşılığı yok.

Çözüm Türk askerini adadan götürecektir mi?

Çok büyük oranda evet, ama tam anlamıyla hayır!

Göçmenler evlerine dönecek mi?

Kısmen evet, büyük oranda hayır!

Sokaktaki insanlar bunu biliyor mu?

Artık, evet!

Peki bu insanlar, eskiden olduğu gibi bu hayallerin peşinde mi?

Artık, hayır!

Annan Planı Rum toplumuna olasılıkları açıkça gösterdi ve onlar 'kısmen yerine gelecek' hayallerine karşılık, sahip olduklarını bölüşmemeye karar verdi.

Ve gün geçtikçe bu duruşları sağlamlaşıyor.

Artık Türk askerinin adadan tamamen çekilmeyeceğini biliyorlar.

Artık, evlerine dönmelerinin mümkün olmadığını da biliyorlar.

Ve hatta artık evlerine dönmek gibi bir dertleri de pek yok!

Ondan değil mi ki hükümetlerinin tüm baskısına rağmen Taşınmaz Mal Komisyonu'na gidip 'en azından' tazminatlarını kurtarmaya çalışıyorlar?

O halde, belki çok sıradan bir soru olacak ama siyasetin 'uçuk-kaçık' söyleminin peşine düşüp, neden sahip olduklarını paylaşmak istesinler?

Taksim 'korkusu', belki Rum siyasi söyleminde varlığını sürdürüyor, ama Rum toplumunun hiç öyle bir derdi yok.

Peki ya Rum siyasetinin?

Topraklar zaten gitmiş.

Evler, arsalar, fabrikalar, tarlalar, bağlar, bahçeler zaten gitmiş.

Rum tarafı ya egemenliğinin yarısını teslim ederek tüm bunların urubunu geri alacak, ya da taksime razı olup, Türkiye'ye verebileceği en büyük 'ceza' verecek.

Yani AB üyeliği hayalini elinden alacak.

Sonuç şudur ki BM'nin adadaki iyi niyet misyonunu terk etmesi durumunda olan yine bize olacak!